

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010388
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010388.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci odsúdeného Y. L., nar. XX. G. XXXX v R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 17. marca 2021, č. k. 29Nt/81/2021-27, na neverejnom zasadnutí konanom 6. mája 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo 17. marca 2021, č. k. 29Nt/81/2021-27, podľa § 9 ods. 2, 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žiadosť odsúdeného Y. L. (ďalej len odsúdený) o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody zo stredného stupňa stráženia do minimálneho stupňa stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 7. septembra 2017, sp. zn. 3T/223/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2018, sp. zn. 3To/9/2018 a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 4. septembra 2013, sp. zn. 5T/17/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. septembra 2014, sp. zn. 5To/64/2014, zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu bolo doposiaľ na požadovanej úrovni, avšak bolo potrebné konštatovať, že v zmysle hodnotenia ÚVTOS Leopoldov odsúdený nepodával dostatočné pracovné výkony, a preto bol z práce vyradený. Aktuálne nie je pracovne zaradený a ani neudržiava žiadny kontakt s rodinou. Ciele programu zaobchádzania tak plní iba čiastočne. Vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil, na riziko sociálneho zlyhania (stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne) ako aj na opakované zaradenie do stredného stupňa stráženia (odsúdený bol 31 krát súdne trestaný, z toho viaceré odsúdenia boli de facto len upustením od uloženia súhrnného trestu najmä vzhľadom na uložené nepodmienečné tresty), s poukazom na skutočnosť, že do konca výkonu trestu mu ešte zostáva takmer polovica trestu odňatia slobody, mal okresný súd za to, že žiadosť odsúdeného je predčasná a je potrebné dlhšiu dobu vplývať na osobu odsúdeného práve prostriedkami ÚVTOS so stredným stupňom stráženia.

Ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zahlásil voči nemu odsúdený do zápisnice sťažnosť. Prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

Odsúdený sťažnosť odôvodnil vlastnoručným písomným podaním, doručeným okresnému súdu 23. marca 2021, v ktorej namietal, že vo výkone trestu je od roku 2014 a doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný, naopak bol 3 krát kladne hodnotený z pracoviska. Poukázal na to, že za krátky čas bolo ústavom doporučených niekoľko ľudí na zmenu spôsobu výkonu trestu, z ktorých malo niekoľko disciplinárne tresty (síce zahladené, ale mali). Bolo mu vyčítané, že nie je zaradený do práce, avšak to by nemal byť dôvod nevyhovenia jeho žiadosti. Zákon totiž nestanovuje, že musí byť zaradený do práce. Veľkú časť z jeho trestu odpracoval, dokonca s pochvalami. V súčasnosti má zdravotné problémy.

Podotýka, že väzeň v ÚVTOS pracuje za 30 € mesačne, ak má pohľadávky. Nevidí žiadny dôvod, prečo by nemalo byť vyhovené jeho žiadosti.

Prokurátor sa k podanej sťažnosti nevyjadril.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie 22. apríla 2021. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu žiadne pochybenia.

O návrhu odsúdeného bolo rozhodnuté na verejnom zasadnutí, po predchádzajúcom výsluchu odsúdeného a zástupcu ÚVTOS, pri dodržaní lehôt na prípravu verejného zasadnutia. Okresný súd taktiež postupom súladným s Tr. por. vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Následne vyhlásené rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

Pokiaľ ide o meritum veci, okresný súd rozhodol vecne správne a v súlade so zákonom, keď návrhu odsúdeného na jeho preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia nevyhovel.

V napadnutom uznesení podľa § 176 ods. 2 Tr. por. rozviedol okresný súd všetky relevantné skutočnosti a právne úvahy, na podklade ktorých k svojmu záveru dospel. Krajský súd si uvedenú argumentáciu osvojuje a bez nutnosti jej opakovania na ňu v podrobnostiach poukazuje a pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinstančné, tvorí rozhodnutie okresného a krajského súdu jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty opakovať.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto vo svojej podstate len kopírujú argumenty predstreté okresnému súdu, na ktoré už odsúdený dostal právne relevantnú odpoveď. Krajský súd na argumentáciu okresného súdu odkazuje, bez potreby ju na tomto mieste opakovať.

Krajský súd pripomína, že nie je povinný dať odsúdenému odpoveď na všetky sťažnostné námietky, ale len na tie, ktoré sú pre posúdenie veci kľúčové.

V tomto prípade je kľúčovým fakt, že podľa hodnotenia ÚVTOS odsúdený len čiastočne plní program zaobchádzania. Z cit. hodnotenia mimo iné vyplýva, že odsúdený bol zaradený na viacerých pracoviskách, pričom na pracovisku kovovýroba, kde bol zaradený naposledy, si neplnil riadne svoje pracovné povinnosti, v dôsledku čoho bol vyradený z tohto pracoviska. Odsúdený v konaní nepreukázal, že by bol vyradený zo zdravotných dôvodov ako tvrdí v sťažnosti. Pokiaľ odsúdený namietal, že nie je povinný pracovať počas výkonu trestu, už vôbec nie za odmenu 30 eur mesačne, k tomu krajský súd uvádza, že samotný tento jeho odmietavý postoj k zaraďovaniu do práce svedčí o tom, že pôsobenie na odsúdeného v podmienkach stredného stupňa stráženia dosiaľ nespĺnilo svoj účel, keďže zaobchádzanie s odsúdeným sa v ústave so stredným stupňom stráženia spravidla organizuje nielen formou režimu, ale práve aj formou zaraďovania do práce.

Rovnako je potrebné poukázať na to, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody od roku 2014, no je stále zaradený v diferenciacnej skupine „B“, pričom za taký dlhý čas si vytvoril priestor len na tri odmeny, poslednú dostal v 8.8.2018, čo sa aj krajskému súdu javí byť nepostačujúce.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namietal, že iní spoluväzni boli preradení aj v prípade, že boli disciplinárne potrestaní a neskôr sa im tresty zahladili, čo nie je jeho prípad, túto námietku považuje krajský súd za nedôvodnú.

Tu treba zdôrazniť, že na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Zákonné podmienky na preradenie odsúdeného sa u každého z nich skúmajú striktne individuálne. Zmena spôsobu výkonu trestu odňatia slobody je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že u odsúdeného bude na jeho polepšenie postačovať výkon trestu odňatia slobody v ústave s miernejším stupňom stráženia. Na záver treba v tomto smere uviesť, že odsúdený v konaní nijako nepreukázal, že by spĺňal úplne rovnaké východiskové okolnosti ako iní odsúdení, ktorí podľa neho boli preradení do ústavu s nižším stupňom stráženia.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného senát krajského súdu postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.